

Միսաք Մեծարենց

Ճերմակ վարդեր

Ըսպիտա՛կ վարդեր, ըսպիտա՛կ վարդեր,
Ձոր հովն անտեսեց այս ճամբուն վրրայ,
Շամբուշ հովն աշնան՝ որ կը դըդրդէր
Մոլեգին՝ հողին ընդերքն համօրէն.

Ճերմա՛կ գաղափար, ճերմա՛կ գաղափար,
Աշնան մոլուցքէն դողահար հիմակ,
Համբո՛յր շուշանի, դիօթանք ձիւնեղէն,
Փերթ փերթ լուսինկայ, ապրշում համակ,

Բե՛ր ինձի իղձիդ կաթը խանդաղատ:
Մենաւո՛ր վարդեր, որ մելամաղձիկ
Մառախուղներուն մէջ դեռ կը Ժպտիք,
Ապրեցէ՛ք հոգւոյս մէջ յաւերժօրէն: